

Da Skrivelsen, efter hvad der oplyses i den af Udvalget for Forretningsordenen afgivne Betænkning, indeholdt aabenbare Fejl, gjorde Udvalget Rigsadvokaten opmærksom herpaa, og der fremkom da under 27. September fra denne en ny Skrivelse, hvori det meddeles, at Rigsadvokaten „alene ønsker Folketingets Samtykke til at rejse Tiltale for Overtrædelse af Handelsministeriets Bekendtgørelser Nr. 640 af 12. December 1940 § 1, Nr. 353 af 4. Oktober 1939 § 1, Nr. 488 af 17. September 1940 § 1, Nr. 667 af 20. December 1940 § 1 og Nr. 702 af 30. December 1940 § 1, jfr. Vareforsyningsloven, i Anledning af, at Folketingsmand Jensen som Uddeler har solgt forskellige rationerede Varer til et Medlem af Brugsforeningen, fhv. Kantinebestyrer Chr. Larsen, uden samtidig Aflevering af Rationeringsmærker.“

Videre oplyses det i Betænkningen, at Folketingsmand Lars P. Jensen havde meddelt, at han ønskede, at Folketinget gav Rigsadvokaten det begærede Samtykke.

Udvalget indstillede, at Samtykke blev givet i Henhold til Rigsadvokatens seneste Skrivelse.

Udvalget var i øvrigt af den Formening, at Rigsadvokaten fremtidig burde fremsende eventuelle lignende Begæring gennem Justitsministeren.

Efter at have gjort Rede for Sagen udtalte *Ordføreren* (Christmas Møller) bl. a.:

„Det er jo ikke nogen ringe Sag, at dette høje Ting bliver anmodet om at udlevere et Medlem af Tinget, og det er navnlig ikke, saaledes som Forholdene er, nogen ringe Sag, at det begynder paa den Maade, at man mange Steder i Pressen har kunnet læse: Folketingsmand tiltalt for Værnemageri. Jeg vil derfor gerne, saa stærkt jeg kan, og paa Udvalgets Vegne sige, at det Forhold, der foreligger, altsaa er dette, at et Medlem som Brugsforeningsuddeler har leveret Varer uden straks at faa Mærker. Det er naturligvis forkert — jeg tror, det er meget godt for Retsmaskineriet her i Landet, at det ikke bliver prøvet i alle de Tilfælde, hvor det foreligger, men lad det nu være —, det er forkert, og det er ogsaa erkendt. Men det andet Forhold — hvis Anklagen for det andet Forhold var rigtig, vilde det jo bevirke, at det ærede Medlem havde en ganske anden Stilling — er altsaa frafaldet ...“, og han sluttede saaledes: „Idet jeg gentager min Bemærkning om, at denne